

Eurocongrés 2000: ara és 'hora d'ocupar el lloc que ens correspon a Europa

Joan Amorós i Pla

Director Executiu General

A l'horitzó del 2010, la Unió Europea (UE) constarà d'uns trenta estats. Els països de llengua catalana, pel nombre d'habitants, ocuparien el novè lloc en el cas de disposar d'un estat propi. Un dels grans objectius de l'Eurocongrés 2000 és trobar la forma d'aconseguir un encaix harmoniós entre l'estructura estatal europea i les regions o conjunts de regions històriques amb identitat cultural pròpia.

La UE és, abans que res, un gran fet cultural i la seva força es basa en una diversitat enriquidora que, per tant, ha de ser respectada.

S'ha constatat en el passat, però molt més encara es confirmarà en el futur, que el desenvolupament econòmic i social està íntimament vinculat al desenvolupament cultural i a l'educació. La cultura és la base de tota actuació humana. El capteniment de les persones i dels pobles i llur autoafirmació són essencials per a la seva aportació en qualsevol tipus d'actuació tant a nivell empresarial i científic com a nivell polític i en tota mena d'activitat humana.

L'adequada conjuminació dels factors polítics i dels factors culturals, en un clima d'entesa i participació en la gestió és, sens dubte, la clau de volta de tot progrés econòmic i social que ha de tenir el seu fonament en els valors humans. La construcció de la UE del futur s'ha de basar, doncs, en les diverses identitats culturals que la componen.

Una part de la trentena d'estats de la UE del futur són estats simples amb una única identitat cultural. N'hi ha, però, d'altres que són estats compostos que contenen diverses identitats culturals dins del seu territori.

La base de la futura UE, a més de considerar les diverses entitats culturals que la componen, cal que sigui equilibrada i, per tant, ha de partir d'unitats territorials de pes demogràfic equiparable. El fonament de la UE l'han de constituir els estats simples i les regions històriques -o conjunts de regions històriques- amb identitat cultural pròpia compreses dins dels estats compostos, els quals s'haurien de dotar d'una

estructura confederal. Dins la UE del futur, cal un enfocament de les competències institucionals en tres grans esferes d'actuació: la pròpia UE, els estats compostos amb una estructuració confederal, i els estats simples i, a un nivell semblant, les regions històriques o conjunts de regions històriques amb identitat cultural pròpia incloses dins dels estats compostos

El camí a seguir seria començar per dotar els estats compostos d'una estructura de caire federal, com la d'Alemanya, i avançar progressivament vers unes configuracions confederals com les de Bèlgica i Suïssa. La UE hauria de ser, doncs, una gran confederació d'estats compostos confederals i d'estats simples, proveïda d'un Parlament bicameral amb una Cambra Territorial on fossin representats tant els estats com les regions amb identitat cultural pròpia.

En relació a les llengües de la UE, amb independència de llur demografia i de si la comunitat pertinent disposa d'estat propi o no, totes elles tenen dret al mateix tipus de reconeixement, estudi, difusió i protecció, i oficialitat d'ús en el territori que els és propi. També totes elles han de tenir el caràcter de llengües oficials de la Unió (per això l'Eurocongrés demana aquest tracte per al català). En canvi, pel que fa a les relacions de treball i als documents d'ús intern dels organismes rectors de la Unió n'hi hauria prou amb que s'empresin només els pocs idiomes de la màxima difusió dins la UE.

A més cal atorgar representació a la UNESCO a totes les regions històriques amb identitat cultural pròpia. No cal oblidar que la UNESCO és una organització de les Nacions Unides per a l'educació, la ciència i la cultura; i no té cap sentit que algunes cultures rellevants, pel fet de no disposar d'estat propi no hi siguin incloses.

Un altre objectiu fonamental de l'Eurocongrés 2000 és la creació d'Euroespais de cohesió a cavall dels diferents estats europeus per tal d'enfortir els lligams entre els diversos pobles existents.

Un d'aquests euroespais és "l'Euroespai Llatí Central", nucli fonamental per a la

consolidació de la UE sudoccidental. El substrat cultural comú (occità-català) en tot aquest euroespai facilita la interconnexió cultural, econòmica i social de la societat civil que el constitueix. El refermament d'aquesta interconnexió per mitjà d'una xarxa reticular policèntrica i oberta ha de permetre l'assoliment d'alts nivells de progrés per a tots els seus habitants.

Des d'ací us convidem a tots a adherir-vos a l'Eurocongrés 2000 (com ja ho han fet més de 1.300 entitats i 25.000 ciutadanes i ciutadans) per tal de donar-li la màxima força en els seus plantejaments, i per tal de poder-vos convidar a la munió d'activitats programades i a l'acte de proclamació oficial de les seves conclusions, previst per al 5 d'abril de 2003 a Barcelona.

Si desitgeu més dades sobre l'Eurocongrés consulteu la pàgina web: www.eurocongres2000.com. Podeu fer-nos arribar les vostres adhesions per mitjà de l'adreça electrònica: info@eurocongres2000.org.

Esperem amb goig la vostra participació.